
DISPUTATIO MEDICA

INAUGURALIS,

DE

CATARRHO EPIDEMICO.

Digitized by the Internet Archive
in 2020 with funding from
Wellcome Library

4

DISPUTATIO MEDICA
INAUGURALIS,

DE

Catarrho Epidemico, vel Influenza,
uti vulgo appellatur, prout, in In-
dia Occidentali, sese ostendit.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GULIELMI ROBERTSON, S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

ANDREAS HUGGAN,
SCOTO-BRITANNUS.

Ad diem 24. Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:
Apud BALFOUR et SMELLIE,
Academiae Typographos.

M,DCC,XCIII.

Avunculo suo honorando, dilectissimo,

G U L I E L M O K E R R, M. D.

Qui, multos per annos,

Artem Apollineam,

Cum successu prosperrimo,

Apud Northampton,

Exercuit,

Hasce studiorum primitias,

Ut monumentum

Animi, beneficiorum ab illo acceptorum,

Haudquaquam immemoris, exiguum,

D. D. CQUE

A U C T O R.

Ateneo de la Universidad, 1880

OSCAR W. KERR, M.D.

IN AUSTRIA

Anton Apollonius

Con la colaboración de

CATARINO RIBBES

En la

Imprenta de la Universidad

U. de la Universidad

En la Universidad de la

En la Universidad de la

D. D. C. de la

U. de la Universidad

DISPUTATIO MEDICA,

INAUGURALIS,

DE

CATTARRHO EPIDEMICO.

AUD. ANDREA HUGGAN.

QUONIAM leges hujus Academiae almae ab unoquoque, summos in medicina honores ambiente, quoddam suae scientiae specimen inaugurale exigunt; quasdam observationes de Cattarrho Epidemico vel Influenza, uti vulgo appellatur, prout, in India Occidentali, sese ostendit, in lucem edere decrevi. Aliquot annos in insula Antigua sum commoratus, ubi occasio

A

hunc

hunc morbum videndi mihi subministrata est, praesertim uti sese apud nigritas ostendit, qui in omnibus insulis, in mari Charribaeano sitis, multo numerosiores, quam albi, sunt, et etiam, quam hi, morbis fere omnigenis, praecipue epidemicis, magis opportuni sunt. Nam nigrorum servorum, uti bene notum, officium est agros, sub sole ardente, excolere. Ii igitur caloris et frigoris alternis vicibus magis objiciuntur; diaeta minus nutriente, potissimum vegetabili, aluntur; plerumque male vestiuntur; in domiciliis minus commodis degunt.

Attamen morbis multo minus objicerentur, si, apud eos, non invalescerent aliquot mali mores; etenim meridie, quo tempore a labore requiescunt, et madore saepe diffluunt, semet in aquam frigidam immergere solent; et foeminae quoque idem faciunt, menstruis provenientibus.

Mos eorundem frequens et nocivus est, post laborem,

laborem, per spatium diei, gravem, complura passuum millia noctu ambulare, uti loca, ubi saltatio, qua magnopere gaudent, concelebratur, attingant; et hac oblectatione defatigati insomnes iterum ad pensum quotidianum absolvendum redeunt. Multi quoque ebriositate, venere prae-matura et immodica, admodum debilitantur; et omnes fere, ut saepenumero notavi, somno breviori justo fruuntur, tempus, ad mediam usque noctem, immo multo serius aliquando, desidia, aut hilaritate clamosa, consumentes, saepe sub dio, et, e somno excitati, ante horam sextam vel quintam matutinam, postridie ad opus diurnum prodeuntes.

Multi quoque, labore admodum fatigati, et forsitan eodem tempore exudantes, humi decumbunt, et ibi in somnum illabuntur. Plurimi quoque inedia, diutius justo, quod admodum nocivum est, ultro pertinaciter tolerant.

Non

Non igitur, supradictis rite consideratis, mirandum est, cur morbis epidemicis, et inter alios huic feбри catarrhali, quotiescunque epidemice grassatur, maxime obnoxii sint servi nigri insularum Indiae Occidentalis.

HISTORIA MORBI.

De sensu frigoris inusitato fere semper primo queritur aegrotus, cui accedunt languor, lassitudo, et alia debilitatis universae signa. Haec cito excipiunt horrores, cum sensu cutis totius molesto, et capitis, praecipue frontis et oculorum, dolore vel plenitudinis sensu, aliquando vertigine. Pulsus primo parvus, nec naturali magis frequens; at cito plenus, mollis, et celer evadit, raro, fortasse nunquam, durus. Respiratio difficilis fit, pectoris doloribus et stricturae sensu stipata. Adest quoque tussis, initio sicca, molesta, dolores capitis et thoracis saepe multum adau-

gens;

gens; intra breve spatium vero gradatim humidior evadens, cum expectoratione copiosa, aliquando cruenta. Plerumque, at non semper, raucescit vox, cum tracheae aspredine et dolore, nec non angustiae faucium sensu ingrato, et quoque deglutitione difficili, et aliquando cynanches tonsillaris signis. Anxietas circa praecordia urget. Nares infarciuntur, cum stillicidio fluidi tenuis, acris, et sternutatione. Haud raro tumet facies; inflammantur et lachrymantur oculi. Calor cutis non insignis est; attamen plerumque deficit appetitus, et nonnihil fitis oritur; lingua humida et albida est.

Intra breve spatium, ab initio morbi, nonnunquam queritur aegrotus de nausea, cum vomitu plerumque bilioso.

Alvus saepe adstricta est, saepe naturalis. Urina parum mutata est, raro rubra. Pyrexia fere semper remissiones matutinas habet; noctem versus

6 DE CATARRHO EPIDEMICO.

fus exacerbatur. Somnus vero, adeo exoptatus, aegrotum, huc et illuc semet jactantem, fugit. Delirium quoque, in nonnullis exemplis, invadit.

Sanguis detractus et concretus eandem, quam in phlegmasia, speciem fere prae se fert.

Hic morbus plerumque, intra paucos dies, finitur. Raro ad quintum vel etiam quartum protrahitur. Ad finem perducitur vel sudore copiose profluente, expectoratione viscida, vel eruptione scabiosa circa os naresque apparente. Tunc aegrotus, debilitate tamen insigni, quam morbus nunquam non inducit, et tussi, postquam alia signa decesserunt, magis minusve molesta saepe diu manente, convalescit.

Haec forma regularis et usitatissima est, qua catarrhus in India Occidentali epidemicus aliquem invadit. At symptomata saepe vel initio,
vel

vel progressu, vel etiam sub morbi finem, admodum varia et irregularia sunt.

In nonnullis exemplis, lassitudinem tantum conqueritur aegrotus, cum tussi parum molesta; alias tussis sicca, cum febre leni, et doloribus in epigastrio, et musculis abdominalibus, morbum designat.

Signis vero supradictis haud raro alia adjiciuntur, nempe, pneumonica quae aegrotum aliquando adoriuntur, ineunte morbo; sed saepe non ante diem secundum aut tertium, seriusve aliquando.

Nonnunquam sine signis pneumonicis, at saepius simul cum his, accedunt dolores, rheumatici proprios referentes, artus, collum, dorsumque tenentes. Interdum subito corripitur aeger omnibus hujusce morbi signis, cum summa virium prostratione, et etiam cum delirio.

Nonnun-

Nonnunquam, praesertim in grandaevis, hic morbus, sine ullo febrili signo, apparet; tantum queritur aegrotus de doloribus thoracis obtusis, respiratione difficili stipatis, pulsu, quam sanitate substante, tardiore. In his quoque signa peripneumoniae nothae saepe superveniunt, morbo sub forma admodum miti semet ostendente; et hoc modo fere semper rapitur aegrotus aetate provectior.

Sub omnibus hisce formis hunc morbum vidi, at aliis signis stipari memoratur; diathesi putrida, nempe, quae sub forma cynanches malignae quoque sese ostendit. Hepatitis vero hunc morbum interdum comitatur; et exemplo in uno accessit Tetanus *.

DIAG-

* Vide Observations on the Influenza, as it lately appeared in the West Indies, by Mr Charles Chisholme.—Medical Commentaries, anno 1790, p. 353.

Vide quoque Mr Lindsay's letter to Dr Monro.—Medical Commentaries, anno 1792, p. 521.

D I A G N O S I S.

Hic morbus a multis aliis pyrexiae generibus facile dignosci potest; attamen istum inter et nonnullos, quos maxime refert, discrimen difficilius est.

Morbi praecipui, inter quos et Catarrhum epidemicum maxima intercedit similitudo, sunt Morbilli, Catarrhus a frigore oriens, Pertussis, et quoque Phthisis Pulmonalis incipiens.

I. *Morbilli*.—Cum hic morbus fere semper ab iisdem signis, a quibus influenza, incipiat, per aliquot dies alter ab altero difficile distinguitur; haec autem difficultas initio epidemici maxima est, praesertim si aeger correptus nunquam antea morbillis laboraverit.

In Morbillis autem sternutatio, quam in Catarrho epidemico, frequentior est; oculi pleniores et magis distensi sunt; major quoque anxietas et irritabilitas. At haec signa admodum dubia sunt; intra paucos tamen dies, vel papulae rubrae erumpentes, vel morbi decessio naturam epidemici plane ostendit.

Quaedam res, attentione non indignae, diagnosis nostram adjuvabunt. Catarrhus epidemicus iis partibus cujuslibet insulae, praesertim in istis *Lecward* dictis, ventum versus spectantibus, fere semper primo apparet; vel in quodam portu, aut vicinia ejus, ad quem appellantur naves e regionibus, ubi epidemice grassatur, se ostendit. Et si e pluribus, quos intra non longum tempus adoriri solet, quidam sunt, qui morbillis antea laboraverunt, diagnosis inde clarior evadit.

II. *Pertussis*.—Diagnosis, hunc morbum inter et Catarrhum epidemicum, facilius est. Ineunte
pertussi,

pertussi, febris lenis vel nulla est; pueros et infantes plerumque, adultos raro, invadit pertussis; at contra illi ab influenzae impetu fere semper immunes sunt. Et quoque, si pertussi corripiatur aeger, brevi inspiratio, post tussendi paroxysmos, sonora evadit, tussis ex intervallis redit, et convulsiva fit. Praeterea, influenza sese longe lateque citius diffundit, quam pertussis.

III. *Catarrhus a frigore oriens.*—Fortasse nulla certa nota, sub initium, dignosci potest hic morbus a Catarrho epidemico. Accessio hujus vero magis subita est, complures eodem tempore invadit, et pyrexia primo plerumque gravior est, et progressus semper celerior.

IV. *Phthisis pulmonalis.*—Hanc inter et Catarrhum epidemicum diagnosi non admodum necessaria est. Hic subito invadit; illa tarde et obscure; decursus hujus quoque intra paucos dies finitur, tussi gradatim decedente; tussis con-

tra

tra in illa ficcior evadit, febris ingravescit, et, intra non longum tempus, in regione calida saltem, accedunt dyspnoea gravior, decubitus in latus difficilis, et alia signa, quibus pro certo a Catarrho epidemico fecernitur phthisis pulmonalis.

CAUSÆ REMOTÆ.

Quanquam hic morbus semper a contagione specifica oritur; haud dubie tamen quaedam sunt seminia vel causae praedisponentes, uti vulgo vocantur, quae corpus actioni ejus magis opportunum reddunt. Hae causae praecipue sunt debilitas, a morbis praecedentibus, praesertim pneumonicis et catarrhalibus, vel hydrargyri usu diu continuato, proficiscens; diaeta parca cum labore gravi; evacuationes profusae; mensium aut perspirationis suppressio; corpus saltatione vel ebrietate nimis calefactum et frigori nocturno objectum;

tum; venus immodica; jejunium; pervigilium aut pernoctatio sub dio; ebriositas, et omnia alia, quae corpus debile et irritabile efficiunt. Inter quae forsitan enumerari debent pathemata animi deprimentia. Haec vero apud nigritas raro causae sunt morborum.

Causa hujus morbi excitans praecipua contagio specifica est. Hanc rem ita sese habere, nunc, apud omnes, constare videtur. Effectus hujus contagionis abunde manifesti sunt; namque cito se longe lateque diffundit; at, in quam orbis terrarum parte, aut quo tempore primum sese ostendat, ignoramus. Modus operandi quoque in tenebris latet; hoc vero, ut mihi videtur, compertum habemus, certum atmosphaerae statum viribus contagionis omnigenae promovendis omnino esse necessarium.

Quia haud raro apparent morborum, pro certo contagioforum, exempla sporadica, ut vario-
lae,

lae, scarlatinae, &c. qui vires suas noxias, nihilominus, aëris statu modo posito non substante, neutiquam diffundunt.

Utrum haec contagio catarrhalis statu isto aëris, qui actioni ejus favet, generetur, an in aliqua atmosphaerae parte semper fluitet, non pro certo novimus. Hoc tamen evidentissimum est, cum primum apparuit, modo admodum mirabili, in oppido aut vico, ubi primo sese ostendit, epidemice grassari. Non diu vero ibi manet; sed brevi ad proximum migrat. Quinetiam homines hanc contagionem, a locis affectis, ad vicus huc usque sanos, secum afferre solent; et hoc modo morbus, saepe in pluribus cujuslibet insulae vel regionis locis longe distantibus, eodem tempore apparet; et eodem modo quoque ab insula una ad alteram devehitur.

Quantum ad naturam specificam attinet, mutatione coeli qualibet non mutari videtur; att
eundem

eundem morbum inducit, et hoc saepe, sine frigoris, aliufve causae sensibus percipiendae ope, praestat. De aëris statu singulari, qui hujusce contagionis actioni favet, nihil pro certo novimus; sed haud dubie frigus, humori adjunctum, operationem ejus insigniter promovere videtur. Namque morbus plerumque sese in conspectum dat, sub exitum tempestatis pluviosae mense Octobris, vel alioquin mense Novembris et Decembris invadit, quod anni tempus reliquo plerumque frigidius est, et saepe imbribus non caret.

CAUSA PROXIMA.

De hac non opus est multa differere; nam ex signis antea memoratis plane constat, statum membranae narium, faucium, et bronchiorum, mucosae, morbidum induci, ex quo fluxus fluidorum ad hasce partes augetur. Glandulae majus minusve irritabiles sunt, et mucus, inde excre-

tus,

tus, tenuis et acris est, et membranae bronchiorum, &c. gradum inflammationis lenem saepe infert. Utrum haec contagio hunc statum membranae mucosae morbidum procreet, directe partibus affectis applicata, an prius vasa superficiei constringendo agat, et, cursum humorum inde ad fauces et bronchia vertendo, hunc morbum excitet, me latet. Quomodocunque vero agat, morbum semper ejusdem generis, et a catarrho a frigore oriente, et ab omnibus aliis, specificè diversum, edit.

RATIO SYMPTOMATUM.

Inutile foret omnium symptomatum, hoc in loco, rationem reddere; quia pleraque ex iis nequaquam obscura videntur. Praecipua tantum, judicio nostro, explicationis indigent.

Capitis dolor vel plenitudinis sensus a cursu
sanguinis

sanguinis nimio, idem versus factò, et vasa sanguifera distendente, et irritante, oritur. Ab hac causa quoque pendere videtur oculorum inflammatio et lachrymatio. Forsitan quoque sanguinis difficilis, ob transitum ejusdem per pulmones plus minusve impeditum, a capite reditus signa modo posita, praecipue priora, non minus apte exponere potest.

Quinetiam facies tumida forsitan hanc aut illam explicationem, ex aequo, recipere potest.

Respiratio difficilis ab impetu sanguinis per pulmones adaucto, et a tunica tracheae interna per fluxum humorum nimium, ad eandem factum, vel per inflammationem, distensa et angustata proficiscitur.

Nares infarctae a membrana sua, per easdem causas tumefacta, ortum deducunt.

C

Sternutatio

Sternutatio ab acri muco hanc membranam irritante profluit.

Muci bronchiorum excretio copiosior ab impetu sanguinis nimio, membranam suam versus facta, et glandulas irritante, pendet.

Tussis excitatio ab acrimonia muci, qui quantitate insolita fecernitur, et naturam acrem, vel a morbi ipsius indole, vel a mora, sibi adipiscitur; et igitur membranae faucium et bronchiorum mucosae stimulo constanti est, oritur. Duratio ejus nimis diuturna, a causa modo posita, diutius manente vel parum levata, pendet. Materiam vero peccantem tollendi consilio motum musculorum, qui respirationi inserviunt, convulsivum excitare videntur vires naturae medicatrices.

Raucedo ab ejusdem membranae tumore, vel ab inflammatione et a quantitate muci quoque insolita,

insolita, quae vim partium elasticam imminuunt, omnino pendet.

Vomitus, plerumque biliosus, morbi initio oriri potest ab eo, qui ventriculum inter et vasa superficiei intercedit, consensu, qui, his constrictis, facit, ut atonia illius inducatur et vomitus excitetur: Si hic vero diutius perstabit, ductus biliferi, conatu rejiciendi tandem, et motu peristaltico inverso, quasi emulgentur, et bilis genuina magna quantitate exantlatur. Ad hoc faciendum multum quoque confert vis regionis calidioris. Haec autem bilis secretio, nimis copiosa et morbida, nonnullis in hominibus, ibi degentibus, perspiratione suppressa, in modum vere mirandum semet ostendit.

PROG.

P R O G N O S I S.

Hic morbus, sub forma regulari et maxime usitata, raro diuturnus aut periculosus est, praesertim si junior sit aeger, et antea sanus.

Febris, initio lenis, post remedia idonea adhibita, vel sudorem sponte prorumpentem, lenior evadens, eventum morbi felicem portendit. Eventus faustus sperandus, cum appetitus cibi redit, vel ab initio usque non multum fuit diminutus. Respiratio facilior reddita, cum tussi minus molesta et sputo copiosiore et crassiore, praesertim si sponte oriatur sudor universus cum eruptione circa os naresque scabiosa, finem optabilem promittit.

Contra vero, cum morbus initio neglectui habetur, vel imperite curatur, praesertim si, ob fiduciam

duciam juventae firmitatisve corporeae, frigus parum cavit aegrotus, signa violentiora evadunt, vel alia, haud parum periculi prae se ferentia, saepe accedunt. Eventus infestus nunquam non timendus, cum remediis, mature adhibitis, non levatur morbus, cum signa febrilia tam faeviunt, ut sanguinem semel iterumque detrahare necesse sit. Respiratio difficilis perstans, et tussis sicca et dolorifica, cum strictione pectoris sensu, morbum malum denotant. Quandocunque pneumonia hunc morbum comitatur, vel, si per decursum ejus et post sanguinis missionem, accedit, cum calore adaucto, pulsu frequente, et valido, spiritu difficili, et aliis diatheseos phlogisticae universae notis, periculosissimus haud dubie finis est futurus.

In periculo quoque versatur aegrotus, cum diathesi putrida stipatur morbus; nec non si huic adjuncta fuerit hepatitis aut tetanus.

Catarrhus

Catarrhus provectiores aetate, senes potissimum, invadens, et cursum humorum ad pulmones faciens, peripneumoniam notham excitare haud parum periclitatur, quae excretionem e bronchiis humoris serosi quantitatis, praeter consuetudinem subitae et magnae, aegrotos saepe rapit.

In grandaevis quoque, cum morbus sine signis febrilibus accedit, at doloribus thoracis obtusis stipatur, ne morbus ad finem funestum perducatur periculum est. Namque haec ejus forma vires vitales defecisse significat. Et metus non deesse videtur, ne bronchiis, nimia muci quantitate onustis, stranguletur aegrotus.

METHODUS MEDENDI.

Cum hic morbus, ut saepissime incidit, lenis est, regimine idoneo non raro sanari potest. Sufficiet,

ciet, si adversus frigus tutus sit aeger, a cibo animali et potu stimulante abstineat, nec intempestive se exerceat.

Rebus ita sese habentibus, diluentibus utatur, et ad pristinum laborem gradatim redeat. Cum morbus vero violentior est, medicina, eaque mature adhibenda, opus est.

Consilia medendi tria sunt; viz.

1. Diathesin phlogisticam tollere.
2. Congestionem humorum in membrana nasarium, faucium, et bronchiorum mucosa imminuere.
3. Irritationem, ab acrimonia muci orientem, sedare et compescere.

Quantum ad primum consilium attinet, non
solum

solum regimen antiphlogisticum, morbo graviore, stricte adhibendum est, sed etiam varia remedia necessaria evadunt, et in usum revocanda.

I. *Sanguinis missio*.—Haec in catarrho epidemico exquisito, nullo alio morbo phlogistico comitante, ut mihi persuasum est, raro necessaria, in multis exemplis non etiam tuta. Curationem saepe tardiores reddit; cum vero diathesis phlogistica maxime urget, praecipue si adsit pneumonia, et aegrotus junior plenusque sit, pulsus pleni validique, praesertim si duri, cum summo fructu mitti potest sanguis. Ad hoc remedium tamen non sine maxima cautela semper decurratur, et reiteratione ejus fortasse nunquam opus est. Aliter vero sentit Lindsayius, uti e literis ad Monroium hujus Academiae Professorem permagnum, apparet; namque ibi asserit, se cum successu prosperrimo sanguinem iterum iterumque detraxisse. Apud nigros ser-

vos Indiae Occidentalis vero, praesertim si victum vitamque spectemus, morbos raro offendemus, in quibus feliciter, vel etiam tuto, adhiberi potest hoc remedium. Hic pretium operae erit notare, missionem sanguinis, quasi panaceam contra dolores certo in loco inhaerentes omnigenos, in usu frequente apud eos esse; sed haud raro observatum fuit, hosce dolores ex usu ejus imprudente magis fixos evasisse, nec nisi epispasticis et sudorificis postea removeri potuisse. Idem quoque de intempestivo ejus usu in febribus remittentibus a multis animadversum fuit.

Hoc in morbo, medici, gravitatem capitis thoracisque dolorem, una cum aliis signis febrilibus, spectantes, ad sanguinis detractionem incaute confugere periclitantur. Experientia edoctus tamen affirmare non dubito, eam non tantum morbum protrahendo, sed debilitatem, saepe periculosam, faciendo, obesse magis quam prodesse. Qui e servis nigris jacturam sangui-

nis tutissime possunt perpeti, ii sunt domestici et alii, qui plerumque aequae laute opipareque ac domini victitarunt, et laborem minime tam gravem tolerarunt, ac ii miserrimi, a quibus pensum quotidianum, foris absolvendum, ab inquitore tetrico et severo exigitur.

Quantum vero lenitatem spectat, ea summa adversus Æthiopes miserandos, plerisque in exemplis ubique, et praesertim apud insulam Antiguam, in honorem generis humani et laudem, adhibetur.

Contra, ut missionem sanguinis, hepatitide vel pleuritide vera hunc morbum comitante, liberaliter adhibeamus, eandemque repetamus, monemur. Immo, ut nonnulli aiunt, fiducia praecipua in hocce remedio collocanda est. Caeterum, in exemplis hujusmodi, ubi non catarrhus, sed morbi periculosiores comitantes, potissimum sunt respiciendi, quorum curandorum omnia remedia,

media, quotquot sunt, necessaria in usum momento sunt revocanda; sanguinis missio in his haud dubie quam in illo, strictius accuratiusque depostulatur, in his omnino necessaria, in illo minus auxilii promittens, forsitan nocitura.

Quanquam mihi accidit, apud fervos nigros, videre nonnulla pleuritidis verae exempla; sanguinis missionem tamen reiterare nunquam necessarium esse novi. Et detractio ejus, unica tantum, debilitate haud parva aegrotum saepe afficit. De hujus remedii, etiam in pleuritide, intempestivi usus periculo recte monuit vir clarus Joannes Hunter *.

II. *Regimen antiphlogisticum.*—Hoc, in morbo graviore, praesertim in eo, in quo sanguinis detractione opus est, diligenter adhibendum est. Si vero debilitas ingens sublit, praesertim si aegrotus

* Vide Observations on the Diseases of the Army in Jamaica, by John Hunter, M. D.

grotus aetate provectior fit, hac ex toto omiffa, vires aegrotanti pauxillo vini generofioris fpiritusve facchari aquae adjuncto, jufculisque e carne animali confectis, reficiantur et fuflineantur.

III. *Laxantia.*—In catarrho epidemico curando, femper convenit alvum, per totum morbi decurfum, folutam tenere, quo irritatio, a fordibus in intestinis congestis oriens, tollatur. Febris quoque, et curfus humorum ad partes laborantes factus, imminuantur. Ad hoc confilium tamen minus accommodantur cathartica, quam laxantia, uti acidum vegetabile, fales medii, et fimilia, quibus apte adjunguntur antimonialia parvis dofibus, quae fpafmum vaforum superficiei extremorum, quod fummi momenti eft in hoc morbo, fimul relaxando, multum prodeffe poffunt.

IV. *Epifpastica ad hunc morbum levandum non parum conferunt.*—Quandocunque igitur refpiratio

tio difficilis est, dolores laterum urgentes, et praesertim si inflammatione affici videntur pulmones, ad epispastica protinus decurrere convenit. Larga, et quam proxime ad partem affectam applicata, haud raro profunt. At usus eorum, in exemplis hujusmodi gravioribus, aliquid a Lindseio fuit objectum.

Afferit enim epispastica applicata, calorem febrilem adaugendo, et alia signa intendendo, morbum pertinaciorum et periculosiorem reddere. Huic notioni non mihi est in animo ulterius obistere, quam tantum notare, me nullum catarrhi exemplum, quamvis nonnunquam parum levaminis attulerunt, novisse, ubi, in catarrho epidemico, aegroto obfuerunt. In hoc morbo, semper tuto, et saepe cum fructu summo, adhiberi possunt. Et quodcumque ea deponunt dolores thoracis vel capitis, tam mature, quam fieri potest, applicentur oportet, sanguine, cum opus est, prius detracto, quam exulcerationem facere

facere potuerunt. Non est cur metuas, epispastica unquam multum nocere posse, vim stimulatricem in systema universum diffundendo; namque irritatio, quam faciunt, loco tantum propria est, et partes remotiores minime attingit. Igitur, in hoc aliisque morbis inflammationem habentibus, dolores loco proprios, levandi causa tantum, debent adhiberi. Siquando, post ea admota, ictus arteriarum minus frequentes evadunt, et alia signa febrilia diminuuntur; hoc haud dubie praestant, irritationem loco propriam, quae febrim magna ex parte concitavit, tollendo. Utrum ut humores, in telam cellulofam effundantur, faciendo, et igitur spasmum vasorum profunde situm solvendo; vel irritationem majorem, quam quae a morbo fuit orta, excitando agant, non multum refert. Opinio vero posterior magis ad veritatem accedere videtur, et igitur, quam proxime partem laborantem applicari debent. Attamen exemplum minime rarum est, inflammationem, loco propriam, irritatione

tatione, quam epispastica faciunt, esse majorem. Igitur partes laborantes parum levaminis inde accipiunt; et, in exemplis hujusmodi, partes exulceratae brevi sanantur. Et hoc in morbo saepius semel notavi, dolores topicos, epispasticis ante sublatos, una cum auctu febris vespertino, rediisse; et partes, quibus fuerant applicata, exulceratas, mane ex toto fuisse exsiccatas.

Nunquam vero periculum, in doloribus loco propriis, habere; sed optime cedere expertus sum, irritationem cuticularem, epispasticum novum parti laboranti viciniaeve ejus applicando, revocare. Et forsitan signa febrilia, post eadem applicata, manentia, vel etiam adaucta, cur obesse putarentur, in causa fuerunt. At imprimis est probabile, rem longe aliter sese habere.

Secundo consilio accommodantur remedia, quae expectorationem liberam promovent, et
perspirationem

perspirationem restituunt, vel etiam adaugent. Huic imprimis conveniunt :

I. *Emetica*, quae initio morbi saepe magno-
pere profunt, ventriculum fordibus exonerando,
et cursum humorum cutem versus faciendo. Et,
cum vomitus spontaneus, ut nonnunquam ac-
cidit, supervenit, promovendus est aqua tepida
sola, eave, in qua antimonii tartarifati portiun-
culae solutae sunt, vel florum chamomeli infuso,
largiter haustis. Insigni modo glandulas fau-
cium et bronchiorum emulgent emetica. Ita-
que ad mucii excretionem promovendam non
parum conferunt; et quoque inflammationem,
cum subest, in partibus affectis imminuunt; nec
non, ob consensum mirabilem ventriculum inter
et cutem, perspirationi multum favent. Hoc
praestant non solum vomitionem plenam ciendo,
sed etiam nauseam tantummodo movendo, quod
rationem exhalationi cuticulari restituendae ido-
neam esse nunquam non expertus sum. For-
mula

mula optima emetica exhibendi haud dubie est, antimonium tartarifatum, partitis vicibus, dare, donec effectum exoptatum, vel vomitionem plenam, si magis arrideat hoc, vel nauseam tantum edant. Eidem consilio quoque bene respondet pulverem ipecacuanhae simili modo praecipere. At nunquam, pro certo, ex experientia didici, pulverem Jacobi febrifugum, vel pulverem antimoniale Pharmacopoeiae Londinensis, ad febrim leniendam, magis quam haec, esse accommodatum. Hoc autem silentio minime praeterendum est, emetica vomitionis plenae ciendae, vel non efficaciter, vel non tuto, in usum revocari, cum gravis subest inflammatio pulmonum. In grandaevis, bronchiis muco infarctis, vique vitae deficiente, nihil quam vomitio lenis plus prodest, mucum copiose excernendo, toti systemati stimulum inferendo, et vim vitalem insigniter excitando.

Consilio vomitionem plenam ciendi, sub mor-

bi initium, aptissime dari possunt, et protinus post sanguinis missionem cum hac opus est. Vomitioni plenae optime cedit anxietas circa praecordia, et quoque, at non semper, capitis dolor. Cum hoc modo posterior non auferatur, fere semper epispasticis, pone aures, vel inter scapulas applicatis, levantur.

II. *Vapores aquae calidae inspirati*, huic consilio nonnunquam respondent. Initio morbi, cum signa, quae eorum usum deprecantur, plerumque graviora sunt, praesertim autem cum signa cynanches tonsillaris morbum comitantur, in usum revocarentur. Instrumentum, nomine inhalatoris Mudgiani insignitum, huic consilio optime accommodatur.

III. *Diaphoretica*.—Cum hoc in morbo perspiratio semper obstructa evadat, igitur sudor lenis, diathesi phlogistica, magna ex parte, sublata, et primis viis purgatis, si non sponte prorumpit,
arte

arte semper movendus est. Namque hunc morbum perspiratione magis liberali optime finire, cursus, quem natura sponte sequitur, clare demonstrat. Saepenumero diluentia sufficiunt ad sudorem ciendum; sed, cum haec votis parum respondent, ad alia huic consilio melius accommodata decurri potest.

Horum efficacissima sunt praeparata ex antimonio, opio, vel tincturae opii adjuncta, et forma pulveris ipecacuanhae compositi praescripta.

Diatthesi phlogistica adhuc persistente, diaphoresis tutius promoveri potest, antimonialium usu solo.

Pediluvio et semicupio, quae cutem relaxant, et cursum humorum a partibus superioribus et internis ad artus inferiores faciunt, diaphoresin movere valemus.

Diatthesi

Diatthesi phlogistica autem manifeste sublata, ad remedia ex opio et antimonio, vel ipecacuanha, composita, cum summo successu haud raro confugitur; quorum parvulae doses, partitis vicibus, dari possunt, donec sudorem cieant.

Quod vero huic praxi videtur praestare, est largam dosin una vice praescribere. Si aeger adoleverit, granum antimonii tartarizati dimidium, cum guttis tincturae opii quadraginta, sumatur, vel scrupulus unus pulveris ipecacuanhae compositi. Et sudor, cum fluere incipit, usu diluentium liberaliter adhibitorum, est promovendus.

Quaedam alia, huic consilio respondendi causa, olim fuerunt adhibita, qualia sunt alkali volatile, assafoetida, camphora, gummi ammoniacum et scillae; sed, iudicio nostro, parum ad hunc morbum tollendum conferre videntur. Diatthesi phlogistica vero substante, nocere possunt

alkali

alkali volatile et affafoetida. Si debilitati occurrere necesse fit, hoc optime praestabunt vinum et jusculum animale. Camphora in usu frequente apud medicos Antiguenses fuit; sed spes mihi saepe frustrata est. Idem de gummi ammoniaco dici potest.

Si unquam scillae profunt, vomendo potius, quam mucii secretionem promovendo, commodo sunt, uti Cullenus sagacissimus, quondam praeceptor in medicina, mihi dilectissimus, recte judicavit.

Tertio consilio potissimum respondent opiata et demulcentia: Imprimis vero,

Opiata.—In hoc morbo tam irritabiles sunt partes laborantes, et tussis exinde oriens tam molesta, ut nihil optabilius esse videtur quam sensibilitatem earum imminuere, ut per aliquot horas,

horas, tussi sedata, mucus tenuis, crassior, et magis blandus evadat.

Hoc non minus in votis est, ut aegro obrepât somnus gratissimus. Hoc melius praestant opiata, pro formulis supra memoratis, data, vel opium solum, nulla diathesi phlogistica substante, sed aliquanto tussis solum, post morbi decessionem, manente.

Quanquam nonnulli periculum non deesse existimaverunt, ne opiata sputum supprimendo obessent; hoc fictum potius, quam verum, esse suspicor. Saltem nullum hujusmodi incommodum ab usu eorum oriri compertus sum. Contra vero, tussim sedando, partes nunc tenerrimas, et muco acri erosas, fanescere sinunt; igitur hanc molestiam aegroto, tam ingratum multum, imminuunt, vel ex toto tollunt.

II. *Demulcentium* optimum est mucilago gummi
mi

mi Arabici, cui recte additur aliquantulum syrupi communis et acidi vegetabilis, ut gratior reddatur sapor. Hac saepe deliniri debent fauces. Eas ab acrimonia mucii defendit, igitur tussim non parum levat.

Huic consilio quoque bene respondet decoctum ocrae, herbae materia glutinosa abundantis, quae in dieta apud Indos multum in usu est.

Oleosa, ad acrimoniam mucii obtendendam, minus accommodantur. Et contrario, ventriculum perturbando, saepe nocent.

De remediis maxime idoneis in catarrho in India Occidentali epidemico, jam fatis dictum esse videtur.

Necessarium vero est ad morbos comitantes, vel signa anomala, quoque etiam ad catarrhi epidemici sequelas, quae medici attentionem haud
raro

raro postulant, animum advertere. Morborum comitantium frequentissimus est pneumonia, cujus accessio valde abnormis est, quae aliquando initio, aliquando ejus decursu, haud raro hunc excipit. Quantum, rebus ita sese habentibus, ad curationem attinet, regimen antiphlogisticum, ut antea posui, stricte adhibendum est. Missio sanguinis quoque magis necessaria evadit, et omnia alia, ad diathesin phlogisticam tollendam accommodata, in usum sunt revocanda.

Signis pneumonicis vero, quae hunc morbum consequuntur, missio sanguinis parum convenit, et non sine summa cautela adhibenda est, et quantitate perexigua, cum opus est.

Hepatitis, in hisce insulis Indiae Occidentalis, ubi endemica est, nam in Antigua raro apparet, hunc morbum saepe comitatur, et post decessionem ejus quoque manet. In exemplis hujusmodi, missione sanguinis prius adhibita, cum
 successu

successu prosperrimo, curatio hydrargyro absolvitur, qui liberaliter et caute dandus est, donec effectum suum edat. Hoc autem recte tribuitur irritationi vel effectui singulari, quem edit.

Nonne ex analogia licet nobis concludere, pneumoniam, et nonnullos alios morbos phlogisticos, in regione calida saltem, hydrargyro depelli posse; et non desunt exempla catarrhi epidemici, quae irritationi mercuriali, uti loquitur Joannes Hunter, chirurgus celeberrimus, felicissime cesserunt; et moerere videtur Chisholmius se hydrargyro, in hoc morbo, non saepius usum esse. Hydrargyrus, diu, ut efficax remedium, in morbis curandis, multis laudibus celebratum est; et inter medicos de modo, quo operetur, acriter fuit disputatum, qui, tamen, ut mihi videtur, non adhuc rite intellectus est. Fortasse morborum curationem absolvit,

imo, Conjunctione cum humoribus nostris,

F

unde

unde virus, quo, uti in morbo venereo, inquinantur, praecipitari potest, dummodo hydrargyri, quam viri inquinantis, appetentiores sunt.

2do, Morbum sibi proprium gignendo, quod facit ut utiliter adhiberi possit, et in morbis inflammationem habentibus, et in quibusdam spasmodicis.

Quod, utilitate ejus in hepatitide, et in tetano, qui omnium morborum, ad quos incolae regionis calidae proclives sunt, maxime formidandus est, probari videtur. Prodest etiam, testante Clarkio Medico Dominicensi claro, in colica saturnina; idem forsan ab usu ejus in aliis colicae speciebus est sperandum. Quoque, ut mihi persuasum est, in cholera, in quo morbo, cum nec per os nec per anum adhiberi possint medicamenta, saltem tutum esset medelam ejus, unguentum ex hydrargyro cuti affricando, perficere conari. Et si forte excitari potuerit irritatio

ritatio mercurialis, haud dubie in tuto foret aegrotus. Calomelas, me iudice, diaphoreticis adjunctum, eadem efficaciora, in catarrho epidemico praecipue, reddere visum est.

Exempla quoque ab auctoribus memorantur, in quibus, aliis remediis hydrargyrum felicissime addiderunt.

Diatthesi pūtrida hunc morbum comitante, ad corticem Peruvianum et alia antiseptica haud dubie decurri debet; at, de modo ea adhibendi optimo, nihil ex experientia didici.

De sequelis hujus morbi, quae, ut supra memoratur, aliquando medici attentionem postulant, nunc breviter dicendum est. Inter has, haud immerito enumerari debet tussis molesta, postquam alia decesserunt signa morbi, manens. Haec idonee emeticis, quae sanguinis circuitum

tum magis aequabilem reddunt, demulcentibus, et opiatīs, hora somni ſumendis, depelli poteſt.

Debilitas inſignis acceſſionem hujus morbi ſaepe denotat; ejusdem gravioris, vero, ſemper ſequela eſt.

Hanc debilitatem, nonnullis in exemplis, comitatur anafarca pedum et crurum; aliquando autem, quod multo periculofius eſt, expectoratio admodum copioſa, quae, non ſublata vel imminuta, aegrotum miſerrimum tandem conficeret. Remedia, quae viribus reſtituendis maxime accommodari videntur, ſunt diaeta lautior, veſtimenta calidiora, exercitatio modica, navigatio, et, niſi quaedam congeſtio vetat, cortex Peruvianus, opiata, et forſitan lavatio frigida.

Aliquando hunc morbum conſequuntur febres intermittentes, quae plerumque tamen cortice Peruviano feliciter depelli ſolent.

Phthisis pulmonalis, quantum ipse vidi, vel ab aliis audiui, catarrhum epidemicum nunquam excipit; igitur de illa, inter sequelas, hoc in loco, differere minime idoneum foret.

Hoc opuscolo, pro virili, ad finem perducto, restat tantum, ut Praeceptoribus meis dignissimis, propter quot et qualia ab eis accepi commoda, gratias sincerissimas agam. At seorsim DANIELI RUTHERFOORD, M. D. cujus amicitiam, a memoria nunquam oblitterandam, hanc occasionem palam agnoscendi, lubenter arripio. Nec non ANDREÆ DUNCAN, M. D. propter beneficia in me, libera manu olim collata, quae posthac recordari me semper juvabit. Denique, Dom. THOMÆ ANDERSON, apud Selkirk Chirurgus, primo in medicina praeceptor meo, viro omnibus dilecto, ob curam benignam, qua me, dum, primum, arti salutiferae, sub ejus auspiciis, tyrocinium posui, nunquam non profecutus est.

F I N I S.

